

FACIT

NYT FRA DIN REVISOR - MARTS 2016

Afgiftslempelse ... side 4-5

Den lille forskel ... side 6-7

Sociale medier ... side 8-9

Omvendt momsbetalingspligt ... side 10-11

Det bemærkes ... side 12

En spade er en spade er en ...?

Side 2

Jens Skovby, statsautoriseret revisor

Det har altid været en standard for god opførsel, at man er ærlig og siger sin mening om tingenes tilstand – og om andre mennesker.

Det har aldrig været en standard for god opførsel, at man i det offentlige rum er meget ubehagelig over for andre mennesker, herunder opfører sig på en måde, der hindrer modparten i at komme til orde.

Man skal i et demokratisk samfund som bekendt slås for sin modparts ret til at mene det modsatte af, hvad man selv mener. Det kaldes ytringsfrihed.

Netop ytringsfriheden er til debat i disse år. En del af denne debat går på, hvad man kan tillade sig at gøre og mene i det offentlige rum – og konsekvenserne af en forskellig opfattelse af begrebet har desværre været endog meget voldsomme og fatale for individer, der end ikke har været involveret i debatten.

Emnet er svært og yderst følelsespræget – og denne lille appetitvækker til FACIT skal da heller ikke på nogen måde være politisk eller indeholde stillingtagen til elementer, der strækker sig så vidt. Alligevel ... når man har læst vores artikel om medarbejderens brug af sociale medier, sidder der en lille orm og gnaver et eller andet sted.

Af artiklen fremgår en begrundelse for at kalde en bortvisning af en medarbejder for uberettiget, nemlig at "sproget på Facebook per natur er mere frit".

Som aldrende borger uden adgang til Facebook – i øvrigt efter eget valg – kan man sagtens forstå, at Facebook er et moderne og flygtigt medie, hvor man glad og lystigt kan sludre løs om alt muligt, uanset om emnet er seriøst eller ligegyldigt.

Imidlertid kan problemstillingen vendes på hovedet: Betyder den refererede afgørelse så, at man i almindelighed skal opføre sig ordentligt – men at der nu er etableret et medie, hvor man er undtaget fra kodeks for god opførsel og således kan svine sin arbejdsgiver til uden konsekvenser?

Det kan hævdes, at Facebook (og andre af den slags medier) ikke er offentligt tilgængelige i samme omfang som dagens avis eller radio/tv. På den anden side er udbredelsen af venskaber på Facebook så stor, at mediet har karakter af at være offentligt – og arbejdsgiveren i den pågældende sag havde jo også læst det.

Gad vide, hvad resultatet var blevet, hvis arbejdsgiveren havde taget til genmæle på Facebook (der jo mig bekendt ikke er lukket for arbejdsgivere) og kaldt medarbejderen en bovlam tranlampe, der som følge af uhyrlig inkompetence burde have været fyret for længst?

Dér skal vi ikke ende i et samfund, hvor fornuften i øvrigt råder. Af samme grund er alle parter nødt til at indse, at man ikke kan skrigere hvad som helst ud i det offentlige rum, heller ikke under påberåbelse af, at her er tonen mere fri.

Det er endnu mere grotesk, når arbejdsgiveren kan komme i konflikt med straffeloven ved at læse en mail, der er ankommet til eller skrevet af medarbejderen i arbejdstiden på arbejdsgiverens netværk, men som vedrører medarbejderens private forhold.

Kommunikation er en grundpille i et velfungerende og åbent samfund. I artiklen om revisors erklæringer kan man læse om forståelse af en anden form for kommunikation: Revisors erklæringer. Hvad mener vi med det, vi skriver?

Vi kommer næppe frem til, at revisor afgiver erklæringer på Facebook. Endnu mindre kommer vi frem til, at revisors sprog per natur er mere frit på Facebook. "Efter vores opfattelse er regnskabet for virksomhed X noget møg!" Nej vel? Skulle vores kunde så svare på Facebook, at "revisor efter kundens opfattelse da heller ikke har fattet et suk"?

Det kunne blive en smuk debat – så lad os alle bidrage til at holde debatten på et sobert niveau, uanset uenigheder! Billederne i dette nummer af FACIT har alle deres oprindelse et sted på jorden, hvor debatten måske ikke altid har været helt så fri og demokratisk, som vi her til lands definerer en åben og demokratisk debat – men man skal altid vogte sig for yderligheder og i stedet prøve at gå et spadestik dybere.

Afgiftslempelse

Familiegenerationsskifte og succession til fonde sker til lavere afgift

Side 4

Aage Brink Thomsen, statsautoriseret revisor

Sammen med de såkaldte blå partier har regeringen indgået en finanslovsaftale om at lempe vilkårene for generationsskifte i erhvervslivet.

Et af elementerne i aftalen er at indføre regler for overdragelse af aktier i en familievirksomhed til en erhvervsdrivende fond med succession – det vil sige uden at der udløses skat af fortjenesten ved overdragelsen. I forliget foreslår parterne en afgift på 15 % af overdragelsesværdien. Afgiften vil blive sænket løbende frem mod 2020 i samme takt som den planlagte sænkning af bo- og gaveafgiften.

I lighed med de gældende regler for arv og gaveoverdragelser bliver der mulighed for at opnå henstand med betaling af afgiften i op til 15 år. Beløbet vil blive forrentet.

Et andet element i aftalen er at sænke bo- og gaveafgiften ved overdragelse af en erhvervsvirksomhed til næste generation/nære familiemedlemmer.

I regeringsgrundlaget var der lagt op til, at regeringen ville genindføre formueskattekursen ved værdiansættelse af noterede aktier i forbindelse med generationsskifte. Det fremgår af finanslovsforliget, at emnet er taget af bordet.

Til og med 2015 har satsen for bo- og gaveafgift mellem nærtstående parter været 15 %. Forligsparterne har aftalt at sænke den til 13 % i 2016 og 2017. Det fremgår af forliget, at der er lagt op til yderligere sænkning af satsen frem mod 2020, hvor den efter forslaget skal være 5 %.

I skrivende stund er der ikke fremsendt lovforslag om de aftalte lempelser, men vi forventer, at det vil ske i løbet af foråret 2016.

Der vil blive stillet en række krav i forbindelse med overdragelse af familieselskabet til en erhvervsdrivende fond. Vi har forsøgt at give en oversigt over kravene i skemaet nedenfor.

Succession

Tidligere har der også været regler om fondes succession i familievirksomheder, men de blev ophævet i 1998. Mulighederne for overdragelse til fonde er derfor meget begrænsede i øjeblikket, idet den modtagende fond skal være almennyttig eller almenvælgørende.

Oversigt over krav ved familiesuccession af selskab til fond

Krav til fonden

- Fonden skal være erhvervsdrivende.
- Det primære vedtægtsmæssige formål for fonden skal være at eje og drive virksomheden gennem en **bestemmende** aktiepost.
- Fonden kan **ikke** have til formål at støtte bestemte familier.
- Fonden bliver ved et senere salg af aktierne skattepligtig til Danmark af den fortjeneste, fonden succederer i, og fonden bliver også skattepligtig af udbytteudlodninger fra selskabet.

Krav til overdragelsen

- Fonden skal opnå en ejerandel på mere end 50 % af kapitalen og mere end halvdelen af stemmerettighederne i selskabet.
- Overdragelsen skal være uden vederlag og tilfalde fondens grundkapital.
- Overdrageren skal udligne en eventuel "negativ" skattemæssig anskaffelsesværdi på aktierne, inden overdragelsen kan finde sted.

Krav til selskabet

- Selskabet/virksomheden må ikke være en såkaldt pengetank.

Siden 1970 har man inden for den nærmeste familie kunnet succedere i virksomheder, og der er også kommet regler for nære medarbejderes mulighed for at succedere.

Det gælder dog kun medarbejdere, der inden for de seneste 5 år har arbejdet i virksomheden på fuld tid i mindst 3 år. Ved familieoverdragelser er der mulighed for at reducere boafgiften eller gaveafgiften ved beregning af en såkaldt passivpost.

Passivpost

Reglerne om beregning af passivpost gælder både ved overdragelser fra et dødsbo og ved overdragelser i levende live. De gælder dog ikke ved overdragelser i levende live til medarbejdere.

Ved overdragelse til medarbejdere er det mere almindeligt at anvende en såkaldt A/B-model, hvor man kort fortalt udvider ejerkredsen i ejerselskabet med en ny aktieklasse – B-aktier – med færre økonomiske rettigheder end for A-aktierne. A/B-modellen kan selvfølgelig også anvendes ved overdragelser inden for familien.

En af udfordringerne ved de gældende successionsregler er, at de ikke omfatter selskaber, der bliver defineret som "pengetank". Et selskab bliver defineret som "pengetank", hvis mindst 50 % af selskabets indtægter over de seneste 3 år har bestået af indtægter fra passiv kapitalanbringelse ved udlejning af fast ejendom eller besiddelse af kontanter eller værdipapirer.

Hvis selskabet er en "pengetank", er der mulighed for at foretage en nøje planlagt tilpasning (spaltning) af selskabet i flere enheder, inden overdragelsen af det succederende selskab skal finde sted.

Erhvervslivet har i mange år efterspurgt et mere lempeligt regelsæt i forbindelse med generationsskifte – ikke mindst i kølvandet på finanskrisen, der har drænet virksomhederne for likviditet. Nu er der kommet et forlig på området, der indleder en lempelsesproces frem mod 2020.

Den lille forskel

Et behjertet forsøg på at forklare forskellen på revisors erklæringer

Lars Hjort, statsautoriseret revisor

På næsten alle områder i livet er der små forskelle, der kan have stor betydning, og de kan endda være svære at forstå. Revisors erklæringer er ingen undtagelse. Der er således ikke færre end 4 erklæringstyper, som kan sættes på årsrapporter (og andre talmæssige opstillinger), og disse udtrykker forskellige grader af den overbevisning, revisor har fået ved en kontrol af et regnskab.

Side 6

Denne artikel er et forsøg på – helt uvidenskabeligt og dermed heller ikke teoretisk udtømmende – at skabe en bedre forståelse for revisors rolle og ansvar ved forskellige typer af kontrol af og dermed forskellige erklæringer på årsrapporter.

Revisor kan erklære sig om følgende typer af kontrol af en årsrapport:

- Revision
- Udvidet gennemgang
- Review
- Assistance med opstilling

Revision

Revision er den "fineste" form for kontrol, revisor kan foretage. Arbejdet er ganske omfattende, og vi foretager for eksempel fysisk kontrol af varebeholdninger, forlanger ekstern doku-

mentation for indgåede aftaler, ser på bilag og stiller mange spørgsmål. Når vi har set nok til at føle os overbevist om, at årsrapporten ikke indeholder fejl af betydning, skriver vi en erklæring, der bekræfter, at årsrapporten er korrekt udarbejdet – altså at den er i overensstemmelse med lovgivningen og de oplyste regnskabsprincipper.

Ofte vil det være revisor, der har hjulpet med at udarbejde årsrapporten, men det er aldrig revisor, der har det primære ansvar for årsrapporten – ikke engang ved revision! Selskabets ledelse, der leder og arbejder i virksomheden hver dag, har ansvaret for de økonomiske konsekvenser af virksomhedens drift, og derfor er årsrapportens indhold under alle omstændigheder ledelsens ansvar.

Revision er en kontrol baseret på stikprøver, og derfor vil der altid være en risiko for, at revisor overser noget – især hvis det bevidst er forsøgt skjult eller sløret.

Udvidet gennemgang

Ved en udvidet gennemgang foretager revisor færre kontrolhandlinger end ved revision, men der udføres trods alt så meget arbejde, at revisor i erklæringen bekræfter, at årsrapporten er udarbejdet korrekt. Når revisors arbejde er mindre omfattende end ved revision, indebærer det naturligvis, at der er en større risiko for fejl, der ikke er opdaget ved kontrollen. Det ville være dejligt, hvis man kunne udtrykke forskellen ved at sige, at risikoen for fejl er 25 % højere end ved revision, men så konkret kan man desværre ikke stille det op.

Review

Review (eller på dansk "gennemgang") omfatter som udgangspunkt kun analyser og samtaler med ledelsen og virksomhedens personale. Kun i det omfang, hvor revisor finder, at analyser og svar på stillede spørgsmål ikke rigtigt hænger sammen, vil arbejdet blive udvidet til eksempelvis fysisk kontrol eller fremskaffelse af eksterne bekræftelser.

De fleste har hjulpet børnene med en skriftlig aflevering i skolen, og med lidt god vilje kan man lave den sammenligning, at man ved revision læser opgaveformuleringen, læser hele besvarelsen og kontrollerer, at opgaveforudsætningerne holder vand, og herunder beder den håbefulde om at vise nogle af skolebøgerne eller andre anvendte kilder frem til gennemsyn. Ved review får man opgaven refereret, skimmer besvarelsen, læser konklusionen og spørger barnet om forudsætningerne herfor.

Det giver sig selv, at analyser og forespørgsler ikke kan føre til samme sikkerhed for årsrapportens (eller skole-

opgavens) kvalitet og fuldstændighed, men revisor har trods alt forholdt sig til alle elementer i årsrapporten og må ikke have konstateret forhold, der har givet anledning til forundring.

Review-erklæringen er derfor formuleret sådan, at revisor kun giver udtryk for ikke at have konstateret forhold, der tyder på, at årsrapporten ikke er i overensstemmelse med lovgivningen med videre. Årsrapportens "rigtighed" bekræftes således ikke på samme måde som ved revision og udvidet gennemgang.

Assistance med opstilling

Assistance med opstilling af årsrapporten indebærer meget få kontrolhandlinger fra revisors side, idet der netop kun er tale om assistance med opstillingen. Revisor har pligt til at have indsigt i virksomhedens aktiviteter, men der skal ikke udføres egentlige kontrolhandlinger. Revisors ansvar begrænser sig til udøvelse af professionel dømmekraft, og kun i situationer, hvor revisor med "det blotte øje" kan se, at der er fejl i årsrapporten, skal han gribe ind.

Hvis analogien med skoleopgaven skal videreføres til assistance med opstilling, sikrer man sig blot, at der ligger en besvarelse, der dækker de stillede spørgsmål, og derudover spørges afkommet, om han/hun "har styr på det".

Erklæringen i forbindelse med assistance med opstilling er da også temmelig tandløs, idet revisor ikke tager ansvar for noget som helst!

Uanset ovenstående kan en statsautoriseret revisors underskrift altid tillægges en vis værdi i forhold til årsrapportens kvalitet. Selv om nogle af de erklæringer, vi afgiver, kan læses som rene ansvarsfraskrivelser (hvis man overhovedet forstår dem), hænger det faktisk ikke sammen på den måde.

Vi har et professionelt ansvar for de opgaver, vi har udført, og det hverken kan eller vil vi løbe fra!

Sociale medier

Lidt om medarbejderens brug

Side 8

Rasmus Nørgaard Bek, advokat

Mange arbejdstagere er i dag på Facebook og/eller Twitter, har en LinkedIn-profil eller lignende og er i det hele taget aktive på de sociale medier. Er der en grænse for, hvad man som arbejdstager må anvende sin sociale profil til i relation til arbejdsgiver? Kan arbejdsgiveren sætte grænser for arbejdstagerens aktivitet på de sociale medier i arbejdstiden?

Illoyale eller skadende ytringer

En medarbejders illoyale adfærd i relation til en arbejdsplads kan i visse tilfælde være så grov, at arbejdsgiveren berettiget kan bortvise den pågældende medarbejder.

Der skal imidlertid udvises forsigtighed hermed. Afgørelser viser, jævnfør nedenfor, at arbejdsgiveren har ret til at skride ind over for illoyale handlinger og ytringer på sociale medier, der kan skade arbejdsgiveren. Samtidig står det dog klart, at man som arbejdsgiver altid skal overveje, hvilken sanktion der er den rigtige. I mindre grove tilfælde vil en påtale eller opsigelse være relevant. I grovere tilfælde, herunder grov illoyalitet eller brug af sociale medier i andre sammenhænge til skade for arbejdsgiveren, kan en opsigelse eller en bortvisning komme på tale.

Som eksempel på ytringer på blandt andet Facebook, som ikke kunne berettige en afskedigelse, kan nævnes en sag, hvor en tjener i sushi-kæden Letz Sushi skrev negativt om arbejdsgiveren under en konflikt på arbejdspladsen. På Facebook-siden "Letz Sushi" skrev tjeneren blandt andet "Letz NOT Sushi". Opmanden i voldgiftssagen fandt, at der var tale om en impulsiv og frustreret reaktion, som ikke i sig selv var nok til en afskedigelse.

I en anden sag blev en tillidsrepræsentant i en bank afskediget efter at have skrevet følgende på Facebook: "Ferie! Gid fanden havde folk, der kommer i tanker om indskud på børneopsparinger og pensioner den sidste bankdag i året! Der er fucking 364 andre dage i året, hvor du kan ringe om det!". Opmanden i voldgiftssagen fandt blandt andet, at ud-

talelsen fremstod som en frustreret medarbejders reaktion efter en travl arbejdsdag, at hendes tilknytning til banken ikke var nævnt, og at udtalelsen ikke var rettet mod navngivne kunder eller bankens ledelse. På denne baggrund fandt opmanden, at en advarsel ville have været berettiget, men også at der ikke forelå tvingende årsager til at afskedige tillidsrepræsentanten.

På tilsvarende vis har der været en sag vedrørende en sygeplejerske, der blev afskediget for på Facebook at skrive negativt om sit arbejde, herunder om behandlingen af nogle patienter. Ytringerne om patienterne var dog ikke personhenførbare, og opmanden i voldgiftssagen fandt derfor ikke, at afskedigelsen var berettiget.

I en anden sag skrev en ansat negativt om arbejdsgiveren på Facebook og blev derfor bortvist. At ytringer, der fremsættes på sociale medier, ikke kan sidestilles med ytringer i andre fora, blev tydeliggjort i denne sag, idet opmanden i voldgiftssagen fandt, at nok var medarbejderens ytringer illoyale, men der måtte tages hensyn til, at sproget på Facebook per natur er mere frit. Bortvisningen var derfor ikke berettiget, og medarbejderen havde krav på betaling af løn i opsigelsesperioden.

Begrænsning af arbejdstagers brug

Som arbejdsgiver besidder man ledelsesretten over for sine ansatte. Dette indebærer blandt andet, at man som arbejdsgiver har muligheden for at fastsætte nærmere og meget specifikke regler for, om og hvornår arbejdstagere må anvende sociale medier i arbejdstiden. De interne regler herfor skal dog være driftsmæssigt begrundede og må ikke være mere vidtgående, end hensynet til driften tilsiger.

For eksempel blev der i Vestre Landsret afsagt en dom, hvorefter en kvalitetsinspektør på skifteholdsarbejde blev bortvist efter 15 års ansættelse, fordi han brugte internettet på en vagt.

Arbejdsgiveren havde i en personalehåndbog og i nogle sikkerhedsregler blandt andet bestemt, at privat brug af e-mail og internet i virksomheden kun var tilladt, når det skete i "en meget begrænset periode". Landsretten fandt, at det berode på et skøn, om reglen var overtrådt. Retten fandt dog, at medarbejderens internetbrug, der gik ud over den fastlagte pausetid på cirka 1 time, indebar en overtrædelse, der berettigede en almindelig opsigelse, men at overtrædelsen ikke var så grov, at det berettigede til en bortvisning.

I sin afgørelse henviste landsretten blandt andet til, at det ikke i arbejdsgiverens interne regler var fastlagt, hvilken sanktion medarbejderen skulle forvente ved en overtrædelse, og at medarbejderen ikke tidligere havde fået påtaler eller advarsler.

Afgørelserne viser også, at arbejdsgiveren i vidt omfang har ret til (og bør) fastlægge interne regler for medarbejderes brug af sociale medier. Har arbejdsgiveren fastsat sådanne regler, og indebærer medarbejderens handlinger et brud på disse regler, står arbejdsgiveren stærkere i en senere sag.

Må arbejdsgiver læse ansattes e-mails?

Som arbejdsgiver kan man have behov for at gennemse en medarbejders e-mailkorrespondance. Det kan være i forbindelse med medarbejderens sygdom, i en opsigelsessituation, hvor medarbejderen fritstilles, eller hvis der er mistanke om illoyal adfærd.

Men hvad må man, og hvad må man ikke i den situation?

Man har som arbejdsgiver ansvaret for, at virksomhedens drift forløber optimalt, og gennem ledelsesretten har arbejdsgiver blandt andet adgang til at foretage kontrol af sine medarbejdere. Det betyder, at man som arbejdsgiver som udgangspunkt gerne må gennemgå en medarbejders e-mails.

En række regler skal dog være overholdt, for at arbejdsgiver ikke handler i strid med blandt andre straffelovens og persondatalovens regler. Arbejdsgiver skal være opmærksom på og overholde følgende regler:

- Arbejdsgiver skal på forhånd have varslet medarbejderne om, at arbejdsgiver forbeholder sig retten til at gennemgå medarbejdernes e-mails.
- Arbejdsgiver kan eventuelt udarbejde en egentlig politik for gennemgangen af e-mails.
- Arbejdsgiver kan udarbejde retningslinjer for medarbejdernes brug af e-mails.
- Arbejdsgiver kan opfordre medarbejderne til at markere eventuelle private e-mails som "Privat".
- Politikker og retningslinjer kan med fordel indarbejdes i virksomhedens personalehåndbog.
- Arbejdsgiver skal sikre sig, at der ved gennemgangen af e-mails ikke sker en gennemgang af privat korrespondance – det sikres blandt andet ved at opfordre medarbejderne til at markere private e-mails.

Omvendt moms- betalingspligt

Udvidet anvendelse ved indenlandsk handel

Side 10

Jacob S. Larsen, Senior VAT Manager

Det har i mange år været almindeligt, at der ved international handel med varer og tjenesteydelser mellem to virksomheder har været omvendt betalingspligt for momsen, således at sælgeren ikke skal afregne moms af sit salg. Pligten til at afregne moms overføres i stedet til køberen, der så afregner momsen i sit hjemland.

Der er imidlertid også løbende indført omvendt betalingspligt for moms ved en række indenlandske handel med varer og tjenesteydelser.

Ud over pligten til at afregne momsen korrekt medfører den omvendte betalingspligt også visse administrative forpligtelser, som både sælgere og købere bør være opmærksomme på.

Omvendt betalingspligt

Ved omvendt betalingspligt for moms skal sælger ikke afregne udgående moms ved salget. Det er i stedet op til køber at afregne momsen.

Formålet med regler om omvendt betalingspligt er at forhindre momssvig. Ved omvendt betalingspligt for moms elimineres muligheden for, at en køber kan få refunderet faktureret moms, som sælger aldrig har indbetalt til SKAT.

Når varer eller tjenesteydelser omfattet af regler om omvendt betalingspligt sælges til andre virksomheder, skal sælger kun angive salget på momsangivelsens rubrik C. Køberen skal omvendt beregne og angive momsen på sin momsangivelse. Momsen kan fradrages i det omfang, der er fradragsret for denne.

I princippet fungerer indenlandsk omvendt betalingspligt således på samme måde som omvendt betalingspligt ved handel med varer mellem to EU-virksomheder, hvor køber angiver EU-erhvervsfremstøtelsesmoms.

Varer omfattet af reglerne

Reglerne om omvendt betalingspligt for moms gælder ved indenlandsk handel med følgende varer:

- Elektronikprodukter
- Metalskrot
- Investeringsguld
- Gas og elektricitet
- CO2-kvoter, CO2-kreditter og gas- og elektricitets-certifikater

Elektronikprodukter

Salg af elektronikprodukter (bærbare computere, mobiltelefoner, tablets, integrerede kredsløbsordninger (spillekonsoller) mellem to danske erhvervsdrivende er omfattet af omvendt betalingspligt for moms.

Det skal bemærkes, at ordningen ikke gælder salg fra detailbutikker, som primært sælger disse varer til private forbrugere. Her skal salget ske med tillæg af almindelig moms, også når kunden er en anden erhvervsdrivende.

Reglen om omvendt betalingspligt ved indenlandsk handel med elektronikprodukter blev indført med virkning fra den 1. juli 2014 og giver fortsat anledning til en række praktiske afgrænsningsproblemer.

Metalskrot

Salg af metalskrot mellem to danske erhvervsdrivende er omfattet af omvendt betalingspligt for moms.

Det følger af selve udtrykket "metalskrot", at al affald og skrot, der handles på grund af indholdet af metal, er omfattet af omvendt betalingspligt for moms.

Investeringsguld

Der er omvendt betalingspligt for moms af guld, når en momsregistreret virksomhed i Danmark køber investeringsguld fra en leverandør, der er frivilligt registreret for leverancer af investeringsguld, og når en momsregistreret virksomhed i Danmark køber guld, der som råmetal eller som halvforarbejdede produkter har en lødighed på 325 tusindedele eller derover.

Gas og elektricitet

Salg af gas eller elektricitet mellem to danske erhvervsdrivende er omfattet af omvendt betalingspligt. Hvis salget sker til en videreforhandlers aftagenummer eller målersted, er salget dog ikke omfattet af omvendt betalingspligt. Dette undtager blandt andet udlejere af fast ejendom fra reglerne, når de opkræver deres lejere for forbrug af el og gas.

Reglen om omvendt betalingspligt ved indenlandsk handel med gas eller elektricitet betyder, at danske sælgere af el og gas ikke skal opkræve og afregne udgående moms til SKAT.

Det gælder for eksempel ejere af momsregistrerede solcelleanlæg og husstands vindmøller, der leverer el til nettet. Momsen skal i stedet afregnes af de energiselskaber, der køber el med henblik på videresalg.

CO2-kvoter, CO2-kreditter og gas- og elektricitetscertifikater

Salg af CO2-kvoter, CO2-kreditter og gas- og elektricitetscertifikater mellem to danske erhvervsdrivende er også omfattet af omvendt betalingspligt for moms.

Købers administrative forpligtelser

Ved omvendt betalingspligt for moms skal køber selv beregne og angive moms af fakturabeløbet på sin momsangivelse. Det betyder blandt andet, at ikke-momsregistrerede virksomheder skal lade sig momsregistrere ved køb af elektronikprodukter, metalskrot, gas eller elektricitet samt CO2-kvoter.

I relation til handel med metalskrot, gas eller elektricitet samt CO2-kvoter giver det ikke anledning til de store praktiske problemer, idet køberne som udgangspunkt vil være momsregistrerede virksomheder.

Ved handel med elektronikprodukter medfører reglen imidlertid, at ikke-momsregistrerede erhvervsdrivende, for eksempel tandlæger, må lade sig momsregistrere ved køb af bærbare computere eller mobiltelefoner, når disse købes hos sælgere omfattet af reglerne om omvendt betalingspligt.

For alle erhvervsdrivende, der køber varer eller tjenesteydelser efter reglerne om omvendt betalingspligt, skal der ud over indberetning af momsen foretages en vurdering af, om beløbet også kan medtages som indgående moms.

Købere af eksempelvis bærbare computere eller mobiltelefoner kan komme i den situation, at de modtager en faktura med salg af varer uden moms efter reglerne om omvendt betalingspligt, mens tjenesteydelser (for eksempel support og service) er belagt med almindelig moms. Her skal køberen kun beregne og angive moms af varekøbet, mens momsen af ydelserne skal behandles efter momslovens almindelige regler.

Hvis en køber af varer eller tjenesteydelser omfattet af reglerne om omvendt betalingspligt for moms modtager en faktura med almindelig moms, skal køber anmode sælger om en ny faktura, idet der er tale om en fejlagtigt faktureret moms, som SKAT kan nægte fradragsret for.

Afsluttende bemærkninger

Som det fremgår af ovenstående, er det væsentligt, at både sælgere og købere er opmærksomme på, hvornår en handel er omfattet af reglerne om omvendt betalingspligt for moms, så begge parter er i stand til at foretage korrekt fakturering og indberetning af moms.

* Det bemærkes ...

Nyt styresignal: Et selskabs første indkomstår må kun omfatte 1. april én gang

SKAT offentliggjorde den 5. februar 2016 et nyt styresignal. Styresignalet er resultatet af en række generelle fortolkninger og vurderinger foretaget af SKAT i forbindelse med udviklingen af DIAS (Digitaliseringen af Selskabsangivelsen - TastSelv Selskabsskat).

Hidtil har det i dansk praksis været accepteret, at et selskabs første indkomstår indeholdt 1. april to gange, så længe indkomståret ikke oversteg 18 måneder. Dette er nu ikke længere muligt i henhold til SKATs præciserende fortolkning af selskabsskatteoven.

Et selskabs indkomstår kan derfor ikke længere omfatte 1. april to gange, og dette gælder for både nystiftede selskaber og (uændret) for etablerede selskaber.

Nystiftede selskabers første indkomstperiode kan dog fortsat være op til 18 måneder, hvis indkomståret kun passerer 1. april en gang.

Styresignalet har virkning for indkomstår, der påbegyndes efter offentliggørelsen af styresignalet (5. februar 2016).

Det skal dog bemærkes, at det i DIAS heller ikke før den 5. februar 2016 var muligt at få godkendt et første indkomstår, der indeholder 1. april to gange.

Redaktion: Lars Hjort (ansv.), Jens Skovby. Layout: Jette Schøler. Fotos: Jette Schøler - Køretøjer på Cuba.

Tryk: Skabertrang | Silkeborg Bogtryk, www.sb-s.dk. Redaktionen er afsluttet den 1. marts 2016. Vi tager forbehold for fejl og mangler i vores referat af lovgivning med mere, og vi påtager os intet rådgivningsansvar uden forudgående konsultation vedrørende de omhandlede emner. Eftertryk af hele artikler med kildeangivelse tilladt.